

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

MART - NİSAN /96

ağın DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Sahibi
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Dr. VÂKIF ÖZKUL

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MUAMMER NİKSARLI

Yazı Kurulu
Doç.Dr.Kriton DİNÇMEN
Nihat ASYALI
Dr.Vâkif ÖZKUL
Nihat İSPİR
Prof.Zafer GENÇAYDIN
Gülâyet BAYTAŞ
Altan İLTER
İsmail BEYDEMİR

Teknik Yönetmen
Taner BERİKMAN

Yazışma Adresi:
Necatibey Cad.Uysal Apt. No: 20/16
Tel: 230 11 54 06430-ANKARA

PTT 101843 no.lu Çek Hesabı

Gönderilen yazılar yayımlansın
yayımlanmasın iade edilmez
ve telif ücreti ödenmez.
Bu dergide yayımlanan yazılardaki
fikirler yazarlarına aittir.

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Ankara
Valiliğinin 12.9.1991 gün ve 8202 sayılı
yazıları ile ayda bir çıkar.

Yıl: 5 Sayı: 55-56
MART-NİSAN 1996

Dizgi: İlker B. Arturan - 230 84 71
Baskı: Emeç Ofset Matbaacılık - 278 30 26

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi muhabirleri:
İsmail BEYDEMİR : Malatya - Ağın
İ.Cengiz YÜCEL : İzmir
Kapak : Nuri ONAT

SAYFA

İÇİNDEKİLER

3	Öğretmenim Nuri ONAT <i>Adnan BİNYAZAR</i>
4	Nuri Onat Ağabeyimize Ağıt <i>İsmail BEYDEMİR</i>
5	Nuri Onat Öğretmen'in Özgeçmişi <i>Ahmet KABASAKAL</i>
6	Öğretmenim <i>Turan HAZAR</i>
7	Sevgülü Gardaşım Mehmet Ergönül <i>İsmail BEYDEMİR</i>
10	O Sahiller ki <i>Memduh SOYLU</i>
11	Dedem Hüseyin Efendi <i>Halit HOCAOĞLU</i>
14	23 Nisan <i>Dr.Galip UZUNCA</i>
15	Sekizinci Sonat <i>Çeviri:Necip BAYTAŞ</i>
16	Dörtlük-Tohum Taneleri <i>Ömer KAYAOĞLU</i>
17	Akılcı İlaç Kullanımı <i>Ecz.Asal UÇKUNKAYA</i>
22	Anam <i>Ali SEYHUN</i>
23	Süreyya Abla'ya <i>Midran YOKUŞ</i>
25	Cinsel Taciz <i>Osman Sulhi AKSU</i>
27	Haberler

ÖĞRETMENİM NURİ ONAT

Adnan BİNYAZAR

'Başka'lığı daha yaşayışından belliydi: Ders bitimi, okulun tahta merdivenlerini inen öğretmenler soluğu kahvede alırken o, evinin yolunu tutardı. Öğretmenlerden biri değildi, 'öğretmen'di.

Okuyan insanlara özgü ağırlığıyla, dersteki ciddi tutumuyla, yanına yaklaşılmaz **Nuri Bey**'di o! tembellikten, sululuktan tiksiniirdi. Dille de, elle de okşamayı bilmezdi. Sevgisi parmaklarının ucunda değildi. Gözleriyle seven, sevdiğini gözlerinin içine sokan bir düşünürdü. Bu düşünürlüğü kitaplarla, çocuk romanlarıyla, yüzlerce denemeyle sürüp geldi. Ağın dergisine sayı kaçırmadan yazıyor. **Abdullah Lütfü** gibi, eşi az bulunur öğretmenlerin erdemlerini, bilgi yolundaki çabalarını genç kuşaklara, 'insanlık-uygarlık-çağdaşlık' bileşkesini oluşturan kavramları irdelerek anlatıyordu.

Ben, 1948 yılının tam da bu aylarında, sınıfında yalnızca bir saat kaldım. O bir saatlik öğretmenliğiyle bütün yaşamımın aydınlatıcısı oldu. İlkokula başladığımda yaşitlarım ortaokula gidiyorlardı. İstanbul'larda ortalarda kalmış, dayımın arayıp bulmasıyla anamın memleketi Ağın'a getirilmiştim. O yaşa kadar nüfus cüzdanım bile olmamıştı. Okula almıyorlardı. O dar günlerde bir yolunu bulup beni kimlik sahibi kıldı Nuri Bey. O yıl, birinci sınıfı okutuyordu. Başöğretmen, on dört yaşındaki bu yeni öğrenciyi onun sınıfına gönderdi. Karşısında daha kemikleri sertleşmemiş çocuklar yerine bir delikanlı adayını görünce, "Bu çocuk, bu sınıfa öğretmen olur yahu!" diye, beni üçüncü sınıf sıralarına oturtan odur. Yıllar sonra, yetişkin yaşında bir yüksekokulu dışardan bitirirken kimi dilbilgisi konularının açıklanması için 'öğrencisinin öğrencisi' olma erdemini de yürek gözü güleç 'öğretmenim' göstermiştir.

Onun, gerçek Türk Dil kurumu'na çok emek vermiş üyelerden biri olduğunu Ankara'ya gelince öğrendim. 'Derleme Sözlüğü'ne yüzlerce sözcük taşımıştır Anadolu ağızlarından. Dilindeki yalınlığın, biçemindeki açıklığın kaynakları bu halk birikimleridir. Bu yönüyle, anadan öğrenilen dili, düşünce diline ulaştıran bir bilge öğretmendi o.

Ankara'da oturduğu daire giriş katındaydı. Yoldan geçenler, onu bol ışık altında elinde kitapla görürlerdi. İçinin aydınlığını yeni ışıklarla donatırcasına okurdu, okurdu... Okumanın ödülünü (!) de aldı. Kıyıma uğrayanların tarihi onunla başladı. Kulübeleri saraylara çeviren eşyle birlikte, doğdukları yerleri dar ettiler onlara.

Ölüm, görüntüler ve sesler bırakır geride. Öğretmenim, elinde kitap, dudağında alaysamalı yarı gülüşlerle son görüntüsünü verdi. bayramın ikinci günü, 21 şubatın bahar muştucusu göklerinden bir yıldız gibi kaydı, 'sonsuzluğa...'

NURİ ONAT AĞABEYİMİZE AĞIT

İsmail BEYDEMİR

Ondört şubat günlü, bir tebrik aldım,
NURİ abimdendi, sonsuz mutlandım.
Aynı gün bir acı haberle, yandım,
Bu acı yanmakla sönmez, neyleyim,
Acı hepimizin, kime ne deyim?

96 yılı, şubat yirmibir,
Bu ölüm haberi, yayıldı yer yer.
NURİ ONAT gibi, bulunmaz değer,
Göçüp gitti aramızdan, neyleyim,
Acı hepimizin, kime ne deyim?

Kültür binamızın, göçtü temeli,
Yaşam koşulunca, esti sam yeli.
Bilgeydi, aydıdı, çağdaş ve veli,
Bir büyük velisiz kaldık, neyleyim,
Acı hepimizin, kime ne deyim?

TAHTASIZ HOCA'dan, gelen ışıktı,
O büyük kişiden, saf örnek çıktı.
Çoğu uyur iken, O uyanıktı,
Şimdi O uyudu, gayrı neyleyim,
Acı hepimizin, kime ne deyim?

AĞIN kültürünün, kaymağı idi,
Hiç kem-küm etmedi, doğruyu dedi.
Hep dürüst yaşadı, hep helâl yedi,
O dürüst yaşamı bitti, neyleyim,
Acı hepimizin, kime ne deyim?

Onurlu kişiydi, onat insandı,
Zora eğilmedi, mertçe dayandı.
Hemşerilik bağı, gönüldü, candı,
Onatlık, gönüllük bitti, neyleyim,
Acı hepimizin, kime ne deyim?

O'nda AĞIN, simgelenmiş sıfattı,
Yeniliği sevdi, eskiyi attı.
Onbinlerce genci, topluma kattı,
Onbinler ağlasak nola? neyleyim,
Acı hepimizin, kime ne deyim?

Dergi yetim kaldı, bizler de öksüz,
Nasıl solup gitti, o güzelim yüz.
Bu yası teselli edemez, bin söz,
Bu gönlüm teselli olmaz, neyleyim,
Acı hepimizin, kime ne deyim?

Onulmaz özlemi, burnumda tüter,
Bu acım durulmaz, yıllarca yeter.
BEYDEMİR hayranın, elinden öper,
Cansız eli öpmek kötü, neyleyim,
Acı hepimizin, kime ne deyim?

26.Şubat .1996 / Malatya

NURİ ONAT ÖĞRETMEN'in ÖZGEÇMİŞİ

Ahmet KABASAKAL

Mehmet (Kapusuz) ve Hatice (Hacıyusuf) nin oğulları Nuri Onat 1328 (1912) tarihinde Ağın'da doğdu. İlkokulu Elazığ'da bulunan Şehir Yatılı Yetimler Mektebinde bitirdi.

Sivas Öğretmen Okulunu bitirdikten sonra Erzincan'a tayini ile öğretmenlik hayatına başlamıştır. 1938 Dersim harekati sırasında yedek piyade subayıydı. Terhisini takiben yeniden Erzincan'daki görevine döndü.

1939 kışında vuku bulan Erzincan depreminde birlikte oturdukları arkadaşı öldü, Nuri ağabeyimiz ise yıkıntılar altından kurtarıldı.

Deprem bölgesindeki görevlilerin kendi isteklerine göre yapılan atamalarda Ağın'a öğretmen olarak atandı. İkinci dünya savaşı sırasında Urfa-Birecik'te ikinci defa yedek subaylık görevini yaptıktan sonra 1951 yılında Baskil'e, 1954'te Maden'e tayin edildi.

1955'te görevden ayrılarak Ankara'ya

geldi. Ankara Belediyesinde kısa bir süre memur olarak görev yaptıktan sonra, 1956'da yeniden görevine döndü; Milli Eğitim Bakanlığında Şube Müdür Yardımcılığı görevinde bulunduğu sırada Gazi Eğitim Enstitüsünün sınavlarına dışardan girerek, pedagoji diploması aldı. 1971 yılında M.E.B. görevinde iken kendi isteği ile emekli oldu. 22.2.1996 günü İstanbul'da vefat etti.

Bu, meşakkatlerle dolu hayatını işaret ederken sevgili hemşehrimiz Adnan Binyazar'ın, Nuri Ağabeyimiz için Cumhuriyet gazetesinde "Öğretmenim Nuri Onat" başlıklı yazısının son paragrafını buraya ekleyelim:

"Ölüm, görüntüler ve sesler bırakır geride. Öğretmenim, elinde kitap, dudağında alaysamalı yarı gülüşlerle son görüntüsünü verdi. Bayramın ikinci günü, 21 şubatın bahar muştucusu göklerinden bir yıldız gibi kaydı, 'sonsuzluğa..."

Ruhu şad olsun...

ÖĞRETMENİM*

Turan HAZAR

Hiç bilemedim öğretmenim
Bir gün gelipte,
Geçen zamanın öylesine kısa,
Öylesine değerli olacağını.

Hiç bilemedim
Bir gün gelipte,
Bastığım toprağın
Böylesine sert olacağını.

Hiç bilemedim öğretmenim,
Hayal ettiğim şeylerin
Bir gün gelip,
Üstesinden gelemediğim dertler olacağını.

Hiç bilemedim,
Fuzuli'nin, Nedim'in, Baki'nin
Gün olupta,
Düşlerimde nostalji,
Dudaklarımda soluk bir nefes,
Gözlerimde nemli bir perde olacağını.

Hiç bilemedim öğretmenim,
Öylesine sevecenliğin
Bir gün gelipte
Kaf dağının arkasında kalacağını.

Hiç bilemedim
Tebeşir tozu, çamur ve mürekkebin
Bir gün olup, özlem olacağını.
Gün bitip, eve dönüşte
Uzanan kolların
Bir gün gelip, artık olmayacağını.

Hiç bilemezdim öğretmenim,
Bir gün gelipte senin,
Hayallerimin köşesinde
Kutsal bir çiçek,
Bir demet sevgi
Ve asla silinmeyen
İki damla yaş olacağını.

* Yazarın ilkokul öğretmeni annesidir.

SEVGÜLÜ GARDAŞIM MEHEMMET ERGÖNÜL

İsmail BEYDEMİR

Yolladığın SEHER YELİ'ni aldım,
sıcaktan bunalmış gönlümü serinlettin,
varolasın gardaşım. Kitabın iç kapağına
yazdığın, bana sunuş yazında, gene
Fuzuli'nin dediği gibi; "aldanma ki şair
sözü." davranmışsın, sağolasın. Bunlarla
boşuna uğraşmadan tezce kitabın içine
girdim. Düğenden salınan öküzin suya
hovladığı gibi, dizeleri içmeye başladım.
Sevgim kızgınlığa, kızgınlığım sevgiye
döne döne, bir kez sonuna vardım kitabın.
Olmadı deyip döne döne okuyacağım da;
niye kızdığımı söyleyeyim:

Bizim gençliğimizde FİLOZOF RIZA'yım
deyip duran biri vardı. Rıza Tevfik
BÖLÜKBAŞI çok iyi bir ozanken,
kendisini filozof sanır, ozanlığının dışında
da bir tanımlanması olmazdı. Oysa O'na
yakışan ad ozanlığı idi. Bu benzerliği
sende de buluyorum, bir resim
tutturmuşsun gidiyorsun. Yetkili olsam;
sana resimle uğraşmayı yasaklarım. Bu
boş uğraşla kendini deşarj ediyor, bizleri
güzel şiirlerinden yoksun kılıyorsun, buna
hakkın yok gardaşım. Filozof Rıza gibi
başka ad sana yakışmıyor, sen anlı şanlı
iyi bir ozansın, bırak bu boş işleri, yerine
dön diyorum. Bu deyiş yalnız benim
duygularım değil, şiir seven herkesin
adına konuşuyorum, bir daha geri dönüş
yok, şu kısa yaşamı boşa harcama.

Oldum olası sende gördüğüm güzel

duyguları, Seher Yeli'nde de buldum.

Çocuklar üzerine: çağrı şiirinde söylediğin
(DÜNYA ÇOCUKLARI ÇİÇEĞE
DURSUN) dizen, en az "çocuklar
öldürülmesin şeker de yiyebilsinler" gibi
tanınmış dizeler ölçüsünde güzel.

Evrene hükmetme: Çocuk çizgisi şiirinde;
(ALNI TOPRAĞA BELENMİŞ AY- BİR
MAVİ HÜLYAYI YAŞIYORDU),
fırtınanın götürdüğü çocuk şiirinde; (SEN,
EKVATORU YEDİ KEZ
SARAN-HÜZÜN KUŞAĞIM),
(AĞZIMDA SAKIZ OLDU
SABRİM-SABRİMİ YİYORUM), (BU
DERT, BU BELÂ, BU KAHİR - YİYİP
BİTİRİYOR BENİ - BİR TAS TUZLU
ŞERBET GİBİ - İÇECEĞİM
DENİZLERİ) gibi dizelerinde "hele ki
derdini bilen beni" okuyanı karasevdalara
düşmüş gibi yapıyorsun. Düşünce şiirinde;
(DÜNYAYI BİR YILDIZLA
EVLENDİRDİM - DÜN GECE - AY
PARÇASI GİBİ BİR KIZI OLDU - İSMİ:
- DÜŞÜNCE), yük şiirinde; (BULUT
DAĞIN - DAĞ DENİZİN - MAVİ
MORUN - SIRTINDA - KUŞ DALIN -
DAL GÖVDENİN - AĞAÇ DÜNYANIN
- DÜNYA BENİM - SIRTIMDA), sizinle
şiirinde; (GÖĞE MERDİVEN
KURDUM-AYLA SEVİŞİYORUM),
yalnızlık şiirinde; (YALNIZ KALDIĞIM
ZAMAN - GÖKLERİ İÇERİM - BİR

KADEH ŞARAP GİBİ - MEZEM
YILDIZLAR - EKMEĞİM AY... -
İSPANYA'DA BİR ŞATO -
İSTANBUL'DA SARAY). Dizelerinle
erişilmez evreninde elimden tutup bir gezi
yaptırdın. Ben diyorum ki; (siz gökleri
boyarsınız - biz uyanıp mavi görürüz)
kim ne derse desin, senin bu erişilmez
dünyana girmek bana mutluluk veriyor,
varolasın gardaşım.

Toplumculuk anlayışından: Ne çıkar
şiirinde; (AYKUŞ GİBİ KARANLIĞA
VURGUNSAN - GÜNEŞİ GÖKLERDEN
ÇALSAN NE ÇIKAR), Korkuya
dokunma şiirinde; (TİTREMEZ
ELLERİM KORKUDAN - KORKUYA
DA DOKUNURUM) dizelerinle,
toplumcu açıdan ne denli duyarlı
olduğunu anlamak için ileri bir anlayış
yeteneğine gerek görmüyorum.

Yöresellik açısından: Sevda Oku şiirinde;
(SER DE VERME, SIR DA VERME -
DAYANILMAZ ÇOR DA
VERME)dizelerinle, yöremizin çor
sözcüğünü kullanmak onuru, sanırım
yalnız senin olacak gardaş. Zaman
Küskünü şiirinde; (KAPANDI
YOLLARIM BEMBeyaz KARLA -
KAMALAK KEKLİĞİM
SEKEMİYORUM) dizelerinle,
İstanbul'lunun anlaması olanaksız olan,
keklik gamalağını, keklik sekmesini bana
anımsattın, varolasın cancağızım. Ana
Şiirinde; (TAŞLI TARLALARDA
YAZLIK EKERDİK - BEYAZ
BAYIRLARDA KEVEN ÇEKERDİK
TANUSA YERİNDE BURMA

BÜKERDİK - BİTMEYEN, YİTMEYEN
ÇİLEMSİN ANA) dizelerinle, şimdi
ekilmeyen yazlık, göl altında duran
Tanusa, keven çekme gibi unutulmuş
şeyleri anımsatıp, yüreğimi burkuttun
gardaşım.

Doğa sevgisi yönünden: Yeşile övgü
şiirinde; (ESKİMESİN YER YÜZÜNDE
YEŞİLLİK - YÜREĞİMİ SATIR SATIR
SÜR DE GİT) dizelerinle, yüreğini çift
sürerek yeşil ekmeye adaman, büyük
insanlığını nasıl da anlatıyor. Bu güzel
adaanmış yürekler olmasıydı, bu gün
çöllerde yaşayanlar bizler olurduk,
varolasın gardaş.

İlenti yönünden: Dönesin şiirinle, hiç bir
kocakarının usundan geçmeyen, diline
gelmeyen bunca güzel ilentiyi nasıl
buldun, şaştım. Sen şiirinde; (SEN
YOLLARIMI KEMİREN DİŞ - ASLI'YI
KEREM'DEN AYIRAN KEŞİŞ)
dizelerinle hasutluğu ne güzel dile
getirmişsin.

Aklı havada olanlara: Bilmezler şiirini
okumalarını öneririm, dillerin yaşaya
gardaş derim.

Sıla özlemi konusunda: Malatya ve
Arapgir üzerine şiirlerin çok içli ve güzel.
Uğra bizim köye şiirin, tüm duygu ve
özlem yansıtıyor. Ağın'a hasret şiirinde;
(DAĞLARIN TAHTIMDIR, BULUTUN
TACIM - HAYAL LOKMANIMSIN,
SENDE İLACIM) dizelerinle sila
özleminin ozanca yansıtılmasının
doruğuna varmışsın, ağzın yaşaya.

İçlenme açısından: Dertleşme şiirinde; (BİR SONSUZA SAVURACAK YEL BİZİ - UNUTACAK GÖLLÜ BAĞDA GÖL BİZİ) ve Üçüncü Sefer şiirinde; (ÖLÜMÜM DE DOĞUŞUM GİBİ - ŞENLİKSİZ SESSİZ) derken, şenliklerin dünyayı yapanlar için yapılmayıp, yıkanlar için yapıldığı geleneğini güzel anlatmışsın gardaşım. Düzen değişe diye yola çıkıp bu sözü ortaya atanlar, bu gün düzücülere alkış tutmaktalar, ne diyelim kader. Kaderimizi biz çizmediğimize göre, neye yarar üzülmek.

Kadir bilirlik yönünden: Arapgir Milliyetçileri, 1987 de "Arapgir Yıllığı" adında bir kitap yayımladılar. Macit Aray diye birini ele bile almamışlar. Oysa onların hemşerileri olan babası Hacı

Mahmut ve Macit Aray, Arapgir'in çıkardığı büyük kişilerden ikisi idi. Senin bir Arapgir'liden daha kadir bilir olman, beni çok duygulandırdı ve sevindirdi.

Gardaş; bu küçük yazı ile SEHER YELİ'ni ve SENİ anlatmak olanaksız. Ben denizden bir damla alabildimse mutlu olurum. Kafamı bozma, oraya gelir resimle ilgili ne hacatın varsa kırarım. Akıntıya kürek çekme, işine dön, şiir seven bir insan olarak bunu senden istemek benim hakkım.

Yöremizin yetiştirdiği büyük insanlardan biri olan seninle, tanışıp arkadaş olma onuru bana yetiyor. Bu onurla ürünlerinin artımını istiyor, doya doya gözlerinden öpüyorum.

07.02.1996 günü vefat eden eşim
SÜREYYA BİLİR'in cenaze törenine
iştirak eden, telefonla acımızı paylaşan,
tüm dostlara teşekkürlerimizi sunarız.

Mehmet Ali BİLİR ve Çocukları

O SAHİLLER Kİ...

Memduh SOYLU

Kumlarla öpüßen tuzlu suları
Çalkanıp durulan o kuytuları
Denizlerin süsü o martuları
Çok özledim desem inanır mısın?

Sularda oynaşan güneş ve ayı
Sere serpe sıcak kumda yatmayı
Denizde oltayla balık tutmayı
Çok özledim desem inanır mısın?

Bir kayık sahilde kesti hızını
Kırmızı bayrağın ayyıldızını
Göğsünde taşıyan, deniz kızını
Çok özledim desem inanır mısın?

Sümbül, lale, çiçekli yoncaları
Dikenler içinde gül goncaları
Renk renk o güzelim ortancaları
Çok özledim desem inanır mısın?

Çık dolaş Yalova tepelerini
Seyret ordan sahil sitelerini
Sazlı sözlü o yaz gecelerini
Çok özledim desem inanır mısın?

Güneş aldı Marmara sularını
Sandallarla dolu kuytularını
Rüyalı o tatlı uykularını
Çok özledim desem inanır mısın?

Her akşam kaynaşır ezelden beri
Bir kızıl alevdir sanki heryeri
Güneşin denizden battığı yeri
Çok özledim desem inanır mısın?

Salkım söğüt boyun eğmiş dalları
Gölgelemiş ince uzun yolları
Orada yaşayan güzel kulları
Çok özledim desem inanır mısın?

Sen o yerin daha gördün nesini?
Sil gözündeki uyku perdesini
Dinle, erken öten bülbül sesini
Çok özledim desem inanır mısın?

Sahiller sefalı bir yaz boyunca
Sever birbirini insan doyunca
Zaman beni ordan ayrı koyunca
Çok özledim desem inanır mısın?

5-Mart-1996 / Malatya

Ağın Yörelerinde **BÜYÜK HOCA** namıyla maruf olan
DEDEM

HÜSEYİN EFENDİ (1834-1899)

Halit HOCAOĞLU

Bu zat, 1834 tarihinde, yıllarca önce Ağın civarındaki ufacık şirin bir köy olan Andiri'de doğmuştur. Babası Ak Osman Efendi olup, onun babası ise Ali Efendidir.

Ak Osman Efendi ile ilgili olarak elimde ayrıntılı bir bilgi yok, ancak buna ait elimdeki yegane bilgi, Nedim Gençosman Ağabey'in (1) Ağın'la ilgili kısa bilgileri havi, meşhur not defterinden ve kendi sesinden teype aldım, ve bunu aşağıya çıkarıyorum:

"Bursalı Tahir'in Osmanlı Müverrihleri" isimli kitabında rastladığım bir bölümde, Ak Osman Efendi, Osman Bin Ali, huderadan bir zat olup, Arapkirin Andiri Kariyyesindendir. Bu kitabın adı "Şerhü Hecai ve Abi Cad" dır. Muhazeratı andırır bu eserin bir nüshası Halis Efendi Kütüphanesindedir. Bu eserin hicri 1201 (Miladi 1785) tarihinde telif edildiği hatemesinde muharrerdir. Bu kitabı merak edip, gidipte bulamadım. Ancak sağ kalır, ayağım İstanbula düşerse, burada arayıp bulacağım.

Burdaki muhazarat kelimesindeki maksat, ansiklopedik bir eser olduğu manasına geliyor. Bu Ak Osman Efendi olan zatı, Ferit Özdil'in babası, ve Anirinin en yaşlılarından biri olan Asım dayıya

sordum. Dediki: bizde böyle bir büyük Hocagil diye anlattıkları bir aile vardı, bu zat onlardandır.

Bunun vefatından sonra, çoğu ilmi ve dini eserlerden oluşan bu kitaplar heder olmasın diye, el ayak dokunmayacak bir yere nakledilip, saklanmış, ancak bilahare bu yer zamanla hafızalardan silinip kaybolmuştur. Bu yerin son zamanlarda Hozakburda metruk bir evin duvarındaki gizli bir bölmede ele geçirilen kitaplarla ilgili olması ihtimal dahilindedir. Bu gizli bölmede bulunan bu kitaplarla alakalı olarak Nedim ağabeyin teype kaydettiğim bandı özetle aşağıya çıkarıyorum:

Son zamanlarda, Hozakburdaki bir evin harabesi üzerinde işlem yapılırken bir duvarın içinde bulunan üstü sıvanarak gizlenmiş büyücek bir dolabın içinden bir sürü kitap çıkmıştır. Kitapların bir kısmını şu bu götürmüş, geriye kalanlarda, Ağın Halk Kütüphanesine getirilmişti. Çoğu eski harflerle Arapça ve ağıdalı bir Osmanlıca ile yazılı bu ilmi ve dini kitapları tetkik etmeye çalıştımsada, içinden çıkamadım. Allah izin verir Ağına gidersem bunları da tetkik edeceğim.

Yazımın buraya kadar olan kısmında, Büyük Hoca'nın babası Ak Osman

(1) Nedim Gençosman öğretmen olmasına rağmen, kendini Ağın tarihine vermiş bir zat olup, mutekit ve dürüst bir hemşehrimizdir.

Efendiye ait mevcut bilgileri sizlere aktardıktan sonra, şimdide esas konumuz olan Büyük Hocaya ait bilgi ve vesikaları sizlere aktarmaya çalışacağım.

Büyük Hoca, Andiride doğmuş ve fakat Ağında oturmuştur. Karısı Ayşe Hatun olup, Vahşenden Andiriye gelin gelmiştir. Aile arasında kendisi Aba lakabıyla çağrıla gelmiştir. Büyük Hocanın derin bir din adamı olduğu hala Ağın yörelerinde söylenilmektedir. Amcamın oğlu rahmetli Aptullah Ağabeyden işittiğime göre, Elazizde zamanın valisi başkanlığında yapılan bir dini müساهabe esnasında dini bir konu tefsir edilirken, bu konuyu en makul olarak tefsir eden Büyük Hoca, vali tarafından takdirle karşılanmış ve iltifata mazhar olmuştur.

Büyük Hocanın, Hüseyin Hüsnü, Osman, Hatice, Ahmet (2) ve Mehmet isminde dört oğlu ve bir kızı olmuştur ki bunlardan Ağına en yararlı olanı, yalnız Ağında değil, Ağın çevresindeki tüm kazalara ilaveten, Elaziz ve hatta Divriği yörelerinde dahi ismi efsane gibi dolaşan ve bu yörelerde Ağın Müderrisi, Müderris Efendi, küçük Hoca ve Hoca diye tanınan Hüseyin Hüsnü olmuştur.

Büyük Hocanın Ağının Lollar Mahallesinde ikamet ettiği ev halen harap bir arsa halindedir.

Büyük Hoca ile ilgili olarak bana aktarılan iki hatıramı burada sizlere aktarıyorum: bunlardan birincisi, Tataragaşı gillerden olup, Yargıtay üyeliğinden emekli olan rahmetli Halim

Gençosman Amanın beni görünce her defasında tekrar ettiği şu sözdür; Biliyormusun Halit, benim ilk hocam Büyük Hocadır. Molla Gakko (3) bana ders vermedi, bunun üzerine babam beni Büyük Hocaya gönderdi. Yazın Lollardaki büyük dutun dibine beni oturtur ve okuma yazma öğretirdi. Bu hadiselerden ikincisi ise, bizim dedenin, yani büyük hocanın devesiyle alakalıdır. Komşulardan biri bir gün Hocaya giderek, "Hoca, bizim yoncalığa biri girmiş, kenardan üç dört burmalık bir yeri, yolak açmadan, yoncaları ezmeden, sanki havadan inmiş gibi dörüp götürmüş". Hoca biraz düşündükten sonra gülmeye başlamış ve "Yahu bu işi bizim deve yapmıştır" diye cevap vermiştir.

Büyük hocaya ait hatıralardan biride, Büyük Hoca tarafından yapıp, Hacı Yusuf Ağanın evine takılmak üzere hediye ettiği bir maşallah levhasıdır. Bunun hikayesinide Nedim Ağabeyin kasetinden özetliyerek aşağıya çıkarıyorum.

"Ağının eski günlerine ait olup, Hicri 1239 tarihinde Babam Hacı Yusuf Ağanın evinde mevcut bir maşallah tahtası üzerine Merhum Müderris Hüseyin Efendinin babası Büyük Hocanın yazmış olduğu ağdalı bir Osmanlıca yazıyı sizlere okuyorum:

"Kıl mubarek ey kerimü layezar yedarı ehli hi zehepte,

Lezzetü ey şihu verme yarap sahibine ömrü oldukça zeval"

(2) Ahmet Efendi Kebanda müftülük yapmış olup, Ağında Hacı Müftü Efendi diye tanınır.

(3) Molla Gakko, Tahtasız Aptullah Efendinin babasıdır.

Tahtanın orta kısmı maaşallah ibaresiyle çevrilmek suretiyle levha haline getirilmiş bir durumdadır. Alt kısmında ise, yine okunması güç olan eski harflerle bir yazı vardır ki burada okumaya gayret edeceğim:

"Fi mülki bu feliyya ali fi ayetihu vel yükkahu fi ülemai zamanı darihum madentifu darihim nemekkahu hasen"

Hemşehrimiz Mustafa Sobayın anası rahmetli Ümmügülsüm bacının, yıllar öncesi teybe aldığım kasetinde, büyük Hocanın vefatıyla ilgili konuşma özetini aşağıya çıkarıyorum:

"Büyük Hoca öldüğü zaman ben on üç yaşındaydım. Soğuk bir kış sabahı bütün camilerde sela veriliyordu. Büyük Hoca ölmüş dediler. Babam duyunca bir anda donup kalmıştı. Hoca hasta falan değildi. Sabah erkenden kalkıp abdestini almış ve namazını kılmadan ruhunu teslim etmiş. Soğuktan ağaçlar besevü tutmuştu. Sovuğun şiddetinden parmaklarımız kapı mandallarına yapışıyordu. Çok soğuk bir gün olmasına rağmen, gerek Ağından ve gerekse civar köylerden muazzam bir kalabalıkla namazı kılındı".

Büyük Hocanın vefatı dolayısıyla Şeyh Efendi (4) duyduğu üzüntüyü dile getirir mahiyette bir şiir yazar. Bu şiiri ağabeyimiz Merhum Nedim Gençosman'ın defterinden teype kaydettim ve aşağıya çıkarıyorum. Ancak methiye şeklinde yazılmış olan bu şiir eski harflerle ve çok ağdalı bir Osmanlıcayla kaleme alındığı için elimden geldiği kadar bunu yeni

harflerle yazmaya çalıştım. Bu şiiride aşağıya çıkarıyorum:

"Hudai icrii emrin alınca eyledi rihlet,

Diriğa gitti dünyadan heman ol zatı melek haslet.

Vücudu feyzi meşruni pir idi ilm ile anın,

Ederdi ilmü mevlayı cihanda neşre çok gayret.

Sezadır şanına anın denilse seyyidi sani,

Ki ol rütbe verilmişti ana, bu ilm ile hayet.

Ulumun menbai, hem ödeniydi, hüsnü ahlakın,

Cihan pür matem oldu rihletinden doldu hem zulmet.

Edip mahi resillulahta azmi misali yar,

Cihan içre civari hakka erdi o veli siret.

Ziyaret kıl oku bir fatiha ruhu şerifi için

Huda ede anın kabri münirin revzai cennet.

Olup mürği gönül tarih dedim efgan ile Bedri,

Hüseyin efendi de yahu cihandan eyledi rihlet.

Osman Bedrettin

Büyük hoca, Ağının Müderris Hüseyin Efendi mahallesindeki "Hocaoğlu Aile kabristanı"nda metfun olup, mezar taşının yarısı kırılmış olarak bu kabristandadır.

Ağının büyüklerinden olan bu zatı rahmetle anarken, kendilerine Tanrıdan mağfiret dileriz.

(4) Bu zat, Harput Yollarında isimli kitabın, ikinci cildinin, 268'inci sahifesindeki "Şeyh Hacı Hafız Ömer Bedrettin Efendi" dir. Elaziz ve Ağın yörelerinde bu zat "Şeyh Efendi, İmam Efendi ve Efendi Hazretleri" ünvanı ile anılır.

YİRMİ ÜÇ NİSAN

Dr.Galip UZUNCA

Bu gün büyük bir sevinç var umut var içimde
Atımız çocukları gördüm örnek biçimde
Ne kadar da mutlular hepsi huzur içinde
Bu gün yirmi üç nisan tarihin dönüm günü.

Caddeye dikilmişler bir coşkuyla hepsi şen
Yarınlarından emin hepsi, mutlu bir gülşen
Seyrettim doya doya bu kutsal tabloyu ben
Bu gün yirmi üç nisan tarihin dönüm günü.

Bir nazar atarsak biz mazideki ünlere
Hiç de kolay olmadı ulaşmak bu günlere
Kovarak düşmanları kavuştuk hep ünlere
Bu gün yirmi üç nisan tarihin dönüm günü.

Ata ile birlikte savaşmıştı tüm canlar
Kadın erkek yediden yetmiş nevcivanlar
İstiklâl aşkı için akmıştı nice kanlar
Bu gün yirmi üç nisan tarihin dönüm günü.

Kahramanca kazandı halkımız hürriyeti
Bu kutlu günde kurdu aziz cumhuriyeti
Ve bizlere bahşetti o muhteşem nimeti
Bu gün yirmi üç nisan tarihin dönüm günü.

İşte kısa öyküsü bu mübarek vatanın
Kadrini bilelim biz yüce Gazi Ata'nın
Ruhunu şad edelim her bir şehit yatanın
Bu gün yirmi üç nisan tarihin dönüm günü.

Gel kardeşim gel şöyle bir el ele verelim
Bu mübarek vatanın değerini bilelim
Sağı solu bırakıp biz birlikte gezelim
Bu gün yirmi üç nisan tarihin dönüm günü.

SEKİZİNCİ SONAT

Dritero AGOLLI

Çeviri: Necip BAYTAŞ

Bir gün, babamın uzaklardan bir dostu geliverdi bana. Bütün ömrünü koyunlarla köpekler arasında otlaklarda geçirmiş olan bu adam, bir süre önce de karısını yitirmişti. Tütünü, yanan bir çalı gibi çıtırdayan kocaman piposunu içerken kara kara düşünüyordu zavallı.

Tiran'a ilk kez geliyordu. Bu sakın yüzü, tatlı ve duru bakışlı adamı hemen sevdim. Tiran'ın sokaklarından, güzel yapılarından söz etti bir ara; sonra da uzun süre sustu. Bu tür suskunluklar genellikle dertlendirir beni. Bu yüzden, pikabımı çalıp odanın havasını değiştirmeyi düşündüm. Elimi plaklara attım, Beethoven'in 8. Sonat'ı çıktı. Çalıp çalmamakta duraksadım bir süre. Öyle ya, bu uzak dostumuz bundan hoşlanmayabilir; dahası, dinlerken uyuyup kalabilirdi de.

"Adam sende" deyip pikabın kolunu kaldırıverdim.

Kimi neşeli, kimi neşesiz birtakım sesler doldurdu odayı. Çoban sessizce piposunu içiyordu sandalyede. Sadece ikimizdik odada. Arada bir gizlice bakıyor; gözü bir kilim motifinde, sürekli süzdüğünü görüyordum. Sonat'ın nakaratında bir daha baktığımda, pipoyu tutan eli titriyordu.

Plak az sonra durdu. O ise hep susuyordu. Sonunda, pipo elinde, ayağa kalktı ve söylendi: "Zavallı kadın! Neler çekmedi!.... nereden de aklıma geldi şimdi?"

Ve derin bir iç çekti.

O gün bugün, düşünürüm: O da kendisi gibi bir çoban olan zavallı karısıyla 8. Sonat arasında nasıl bir çağrışım olabilirdi?

Dritero Agolli 1931'de doğmuş. Arnavut. Şair, romancı ve oyun yazarı. Bir köylü çocuğuyuş. Leningrad'da filoloji öğrenimi görmüş. Tiran'da gazetecilik yapmış. Yazınsal etkinliklerine şüirle başlamış.

DÖRTLÜK

Ömer KAYAOĞLU

Veysel GÜLTAŞ için

Derdim ne yaranmaktır, ne övgüdür, ne tasa
Samimi düşüncemi saymayın iltimasa
Her sayıda bir yazı, bir kaç şiiri çıkar
Dergi öksüz kalırdı, **VEYSEL GÜLTAŞ** olmasa.

TOHUM TANELERİ

Bir aç güneşte, yağmurda biri
Biri toprakta
İşte oluşmuş üçgen
Ve ey tohum sen
Ortasındaki nokta

Elinde olaydı seçenek
Üremek için gelecek sene
Tarlaya gidecektin yine

Madem kalamadın "kalbürüstü"
Dediler "Yallah değirmene"
-senin yazgın bu demek-
Külersen kime ne
Tavşan da dağa küstü

AKILCI İLAÇ KULLANIMI

*Ecz.Aşal UÇKUNKAYA
İst. Ağın Kültür ve Yard.
Derneği Yön.Kur.Başkanı.*

Çok hızlı gelişen bir çağı yaşıyoruz. Bilgi çağı olarak adlandırılan bu dönemde insanları daha hızlı, daha rasyonel düşünen, daha çok bilgi depolayabilen, daha çok üreten sahib olduklarını daha bilinçli kullanan toplumlar ön sıraları tutuyorlar.

Bu çağda sorunlar da hızla büyüyor ve eskilerinden değişiklik gösteriyor. Ancak eskiden problem olan konuların çoğu istenir ve ısrarlı olunursa bugün artık çözümlenebilir halde.

Bu konuda insanoğlunun en büyük desteği şüphesiz önce aklı, yardımcı olarak da dikkati, aldığı eğitim ve geçirdiği deneyimleri ve en önemlisi örgütünün gücü..

Günlük hayatımızda uyduğumuz bazı kurallar vardır. Örneğin trafik kuralları. Sayıları çok fazla olmayan, bu kuralları özellikle trafik ehliyeti almak isteyenler başta olmak kaydıyla hemen herkes bilir. Ama ne hikmetse yine artan sayıda trafik kazaları ve buna bağlı can ve mal kayıplarını üzüntüyle izleriz.

İşte AKILCI İLAÇ KULLANIMI ile ilgili alt başlıkları, bilinip de ne hikmetse uyulmayan trafik kurallarına benzetiyorum. Ülkemizde koruyucu ve ilk basamak sağlık hizmetlerinde organizasyon yetersizliği, sağlık personeli

eksikliği ve yanlış kullanımı ile norm ve standart birliğinin 2000 yılına dört yıl kala hala sağlanamamış olması ilgililerce, yetkililerce bu konuya gerekli önemin verilmediğinin açık bir göstergesidir. Bu nedenle sağlık giderleri içinde tedavi edici hizmetlerin ve özellikle de ilacın payı büyük yer tutmaktadır. Gelişmiş ülkelerde bu oran % 7-14 iken ülkemizde ilacın sağlık giderleri içindeki payı %50-67 arasındadır.

Toplumsal ve ekonomik şartların gelişmesine paralel olarak ortalama yaşam süresinin artması yanında bir türlü yeterince başarılı olamadığımız düzensiz nüfus artışıımızda ilaç ihtiyacını artırmaktadır.

Bu çarpıklık içinde reçetelere gereksiz, yetersiz, ya da yanlış ilaç yazımı ilaç kullanılmasındaki süregelen yanlışlıklar ve reçetesiz ilaç satışı, ülkemiz insanının sağlığı ve ekonomimiz açısından önemli sorunlardan biridir. Hele çok uluslu tekellerce İLAÇTA PATENT'in yangından mal kaçırmaya PATENT yasasına dahil edilmek istendiği günümüzde bu konu özel önem taşımaktadır. Zira yapılan yanlışlıklar ve bu şekliyle bile sağlık hizmetine ayrılan işgücünün, zamanın ve paranın boşa gitmesine neden olmaktadır.

Dünyada ilaç kullanımının ilk sırasında

genel olarak kalp ve damar hastalıkları ilaçları yer alırken, ülkemizde ilk sırayı %21,9 oranı ile antibiyotikler almaktadır. Halbuki antibiyotikler mutlaka hekimin yapacağı testler sonucunda belirlenmesi, hastanın dikkatli ve önerilen sürede belirtilen uygun aralıklarla kullanması, eczacının hastaya verirken çok dikkatli olması gereken bir ilaç grubudur. Elde edilmesi açısından pahalı bir grup olup, gelişigüzel seçilmesi, reçeteye yazılması ve hekimce önerilen süreden daha kısa süre ve uygun olmayan dozda kullanılması halinde hem hastaya yarar sağlamayan hem de o hastalığı meydana getiren mikropları öldürmek yerine onları dayanıklı hale getiren bir özelliği mevcuttur.

Şüphesiz diğer grup ilaçlar da mutlaka hekimin önerisi doğrultusunda, belirlenen doz ve sürede kullanılmalıdır. Hekim önerisi dışında, "Reçetesiz İlaç Kullanımı"nın çok sakıncalı olduğu iyi bilinmelidir.

1992 yılında Hacettepe Üniversitesi Halk Sağlığı Ana Bilim Dalı Öğretim Üyelerinden Prof.Dr. Doğan BENLİ'nin danışmanlığında yapılan bir pilot çalışmada, evlerde biriken ilaçlar içinde ilk iki sırayı antibiyotikler ve aneljezikler (ağrı kesiciler) almıştır.

Kullanılmayan ilaçların oranı %44-70 arasında değişmekte olup bu durumda pratikte hekimin yazdığı antibiyotiğin yaklaşık yarısı kullanılmadan evlerde birikmektedir. Yine aynı araştırmada sosyal güvencesi olanların evlerinde

güvencesi olmayanlara göre daha fazla ilaç biriktiği de tespit edilmiştir.

Oldukça basit bir tarifile fizyolojik sistemleri veya hastalık hallerini canlı yararına değiştiren veya inceleme amacıyla kullanılan maddelere İLAÇ denilmektedir. Hemen bütün ilaçlar hekimce önerilen dozların üzerinde alındıklarında zehirdirler.

Organizmada geri dönüşü imkansız değişikliklere gerçekten hasta üzerinde olumlu düzeyde etkili olacak biçimde ve ilaca ödenen bedel de gözardı edilmeden ekonomik bir sistem içinde yapılmalıdır.

Sürekli yenilenen ve gelişmeleri kapsayan bir planlama ile yürütülen ve ciddi biçimde kontrol edilen bu sistem AKILCI İLAÇ KULLANIMI olarak adlandırılmaktadır.

Akılcı ilaç kullanımından hedeflenen amaç hekimin mevcut ilaçlar içerisinde hastanın biyolojik yapısı, doğru teşhis edilmiş hastalığı, yaşam standartı ve ödeme gücü ile ülkemiz çıkarlarını gözönünde bulundurarak en yararlı ilacı seçmesi ve kullanmasıdır.

Özellikle 1950'li yıllardan bu yana gerek ilaçların çeşitlerinin ve sayılarının artması, gerekse hastalıkları meydana getiren fizyolojik ve patolojik olayların mekanizmalarının bilinmesi, tedavi bilgilerinin ve dolayısı ile seçeneklerinin çoğalması bu konuda yapılacak seçimin doğruluğuna önem kazandırmıştır.

Araştırma-geliştirme faaliyetleri nedeniyle artan ilaç maliyetlerinin kullanıcıya

yansıtılması ve temel sosyal dengeleri altüst eden yüksek enflasyon nedeniyle günümüzde ilaç fiyatları eskiye göre hem çok hızlı hem de çok fazla oranda yükselmektedir. Ülkemizde buna ilaç fiyatlarının belirlenmesindeki 1984 kararnamesinin yanlışlığını ve üreticilerin kâr hırsını da eklememe lütfen izin veriniz. Kâr hırsı bence çok önemlidir.

Fiyat konusu tedavinin planlanmasında gözönünde tutulması gereken önemli bir unsurdur. Hele sosyal güvenlik kurumlarımızın aldıkları ilaç bedellerini ödeyemedikleri, halkımızın reçetesini yaptırmakta güçlük çektiği günümüzde bu önemi bir kez daha vurgulamakta yarar görüyorum.

Zira ilaç, ihtiyaç duyulan her yerde ve zamanda bulunabilir, kullanılabilir ve özellikle parasal açıdan alınabilir olmalıdır. Akılcı ilaç kullanımında hekim, eczacı, hasta, sağlık personeli, toplum çokgeninin ilk basamağı hekimdir. Hekimce

- 1)Tanının doğru konulması
- 2)İlaçsız tedavi yapılıp yapılamayacağına karar verilmesi,
- 3)İlaçların etki mekanizmalarının, yan tesirleri ve kontrendikasyonlarının iyi bilinmesi,
- 4)Kullanılabilecek alternatif ilaçların etkinlik, güvenilirlik ve ekonomik açıdan karşılaştırılmasının yapılması,
- 5)Tedavi süresinin, verilecek dozun ayarlanması, hastaya uygun bir veriliş yolunun seçilmesi

6)Hastanın hekimin tavsiyesine uyma düzeyinin değerlendirilmesi,

7/Tedavinin maliyetinin hastanın satınalma gücü açısından değerlendirilmesi,

8)Önerilecek ilacın ilaç firmalarının üretilmekte olması ve piyasada bulunabilirliği,

gibi özellikler çok iyi değerlendirilmelidir.

Hekimlerin reçete yazma alışkanlıklarının temelinde sadece ilaç firmalarının yönlendirmesi ve hastanın ilaç talebi yönündeki baskıları kesinlikle yer almamalıdır. Reçete yazma hakkı "marka yazma" şeklinde değerlendirilmemelidir. Bu problem bazı gelişmiş ülkelerde de dikkati çekmektedir.

Eczacı açısından Akılcı İlaç Kullanımında; reçete dikkatli ve doğru yorumlanmalı, doğru hazırlanmalı, ilaçları konusunda hasta yazılı ya da sözlü mutlaka bilgilendirilmeli, varsa bu konudaki tereddütleri giderilmeli, reçeteyi yazan hekimle gerekli iletişim kurulmalı ve tedavi mutlaka izlenmelidir. Büyüklerde ve çocuklarda doz ayarlaması titizlikle yapılmalıdır. Eczacı; reçeteyi hazırlarken kendini ticari düşüncelerden arındırmalıdır.

Dünya Sağlık Örgütü'nün son dönemde eczacıya ilaçların akılcı kullanılmasının sağlanması ile hastaya yönelik, ilaç epidemiyolojisi ve istenmeyen etkilerin izlenmesi ile de topluma yönelik olmak üzere iki yeni hizmet alanı açtığını da görmekteyiz. Eczacı bu görevlerini yerine getirirken ilacın doğru seçimi ve hatasız

kullanılması için hekim ve hastaya bir yandan yardımcı olurken, öte yandan akılcı ilaç kullanımının gereği olarak reçetede kalite kontrolünü yapmakla görevli kılınmaktadır. Kayıtsız şartsız bir özgürlük olmadığı hatırd tutularak eczacının bu görevinin hekimin reçete yazma özgürlüğünü kısıtladığı gibi bir düşünceye itibar edilmemelidir.

Ayrıca eczacılık hizmetleri açısından ilaçların temini, depolanması ve dağıtımında da akılcı bir yönetim gereklidir. Bununla ilaç gereksiniminin kesintisiz karşılanabilmesi mümkün olacaktır.

Bunun yanında ilaçların raf ömrünün takibine de dikkat edilmelidir. Bu takip ilaçların hem son kullanım tarihleri yönünden hemde ilaçların yetkisiz ellere geçmemesi açısından da önemlidir.

Akılcı İlaç Kullanımında; hemşireler, diğer sağlık meslekleri mensupları, sağlık hizmeti veren kuruluşların yöneticileri yanında özellikle ilaç üreticileri ve hastaların kısaca tüm toplumun da sorumluluğu bulunmaktadır.

Toplum; ilacın herhangi bir tüketim maddesi olmaktan çok sağlık açısından özel öneme sahip bir kullanım maddesi olduğunu mutlaka bilmelidir. Uzun da sürse yılgınlık ve bıkkınlık gösterilmeden toplumun bütün kesimleri ilaçla tedavi ve sağlık konularında bilinçlendirilmeli, bilgilendirilmelidir.

Toplumun "reçetesiz ilaç tedavisi" kavramına dikkatle yaklaşılmalı, her ilacın aynı zamanda zehir özelliği taşıdığı

gerçeği hatırd tutulmalıdır. Topluma eş, dost tavsiyesi ile ilaç kullanımının yanlışlığı sürekli anlatılmalıdır. İlaç tedavisine yönelik toplumumuzun kültürel alt yapısı ve ülkemizin gerçekleri titizlikle irtibatlandırılmalıdır.

Sosyal bir ürün olan ilacın herhangi bir emtia gibi nitelenerek reklam, serbest fiyat, serbest satış gibi serbest piyasa ekonomisi kuralları içinde sırf daha çok satılmasını sağlamaya yönelik çalışmalara karşı durulmalıdır.

Okur yazar oranının yanısıra toplumlarının kültür düzeyi bizden daha üst seviyede olan ülkelerde dahi vazgeçilmeye veya sınırlandırılmaya çalışılan OTC uygulaması bazen gizli, bazen açık olarak şu sıralarda ülkemizde gündeme getirilmeye, sözde kurumlarca bedeli ödenmeyecek ilaçlara ait listeler belirleniyor görüntüsünde bir takım listeler oluşturulmaya çalışılmaktadır.

Bu konu ilaç üretiminin küçük üretim ölçeğinden çıkıp, ultra sanayi ölçeğine geçirilmesinden sonra daha çok ilaç satılmasını sağlayacağı düşüncesiyle özellikle ilaç sanayiince desteklenmektedir. Ayrıca bu tür ilaçların fiyatlarının serbestçe belirlenmesi ve medya aracılığı ile reklamlarının yapılması da talep edilmektedir. Bu konu meslek örgütlerinin görüş ve önerileri doğrultusunda, insanımızın eğitim düzeyide gözönünde tutularak açıkca tartışılmalıdır.

Zira bilinmelidir ki gerçek tedavi, belirtilerin giderilmesi için ilaç satılması

değil, hastalıkların sebeplerinin araştırılarak önlem alınması ile hastanın iyileştirilmesidir.

Akılcı İlaç Kullanımına yönelik her kademede İLAÇ BİLGİSİ'ne gereksinim vardır. Devlet, akademik çevreler, meslek örgütleri, ilaç sanayii gibi kaynaklardan toplanan ilaç bilgisinin doğru, kesinlikle yansız, reklamsız, güncel, erişilebilir ve kullanılabilir olması gerekir.

Batılı ülkelerin yaklaşık elli yıldır uyguladıkları AKILCI İLAÇ KULLANIMI'nın basit kurallarına toplumca uymanın ve toplumu bu konuda sürekli bilgilendirmenin yanısıra özellikle hekimler ve eczacılar için ülkemizdeki üniversite lisans eğitiminin çağın gereksinimlerine göre acilen yenilenmesi gerekmektedir. Ayrıca sürekli bir mezuniyet sonrası eğitim programının

Üniversite, Meslek Örgütü, ve Sağlık Bakanlığınca birlikte uygulamaya alınması ile güncel bilgilerin hekim ve eczacılara düzenli aktarımı sağlanmalıdır.

Hekim ve eczacılık eğitimi programlarının güncelleştirilmesi, tüm toplumca Akılcı İlaç Kullanımının kurallarına düzenli uyulması yani doğru tanı, doğru ilaç, yeterli doz, uygun tedavi süresi, maksimum hastanın fizik yapısına uygun tedavi maliyeti, hastanın izlenmesi ve ilgililerce koruyucu sağlık hizmetlerine gereken önemin verilmesi halinde gereksiz, yetersiz, yanlış reçete yazılmalarının, reçetesiz ilaç satışlarının ve dolayısıyla ülkemizde ilaç israfının önleneceğine, sosyal güvenlik kurumlarımızın mensuplarına gerçekçi olarak hizmet verebileceğine böylece ilacın tüketilmeyeceğine, akılcı biçimde kullanılacağına inanıyorum.

BİR ANI

Yıl 1973, öğretmen okulunda öğrenciyim. Tatil yaklaşıyor. Ağın'a gideceğim. Ancak babam'dan para istemem gerekiyor ve aşağıdaki telgrafi Ağın'a para istemek için çekiyorum. Bu arada yeğenim Cem Korkmaz Ankara'da halasının yanında ilkokul öğrenimi görmektedir. Ağın'a giderken Onu'da Ankaradan alacağım. Çektiğim telgraf şöyledir.;

"Baba Ankara'dan Cem'ide alıp geleceğim acele 200 TL. gönder, selamlar"

Yukardaki telgraf babam Şemsettin Korkmaz'a şöyle ulaşır.;

"Baba Ankara'dan Gemi alıp geleceğim acele 200 TL gönder, selamlar."

Efendim o yıllar biliyorsunuz Keban Baraj gölünün olduğu yıllar. Bir an için kafalarda "acaba bir kayık falan" sorusu uyanır ama babam işi çözer ve bana yol parası olarak 200 TL gönderilir. Ben de çok özlediğim Sevgili AĞIN'ımıza kavuşurum.

Bahri KORKMAZ

20.10.1995

ANAM

Ali SEYHUN (Pullu)

Anam,
Elazığ,
Ağın,
Pul Köyü
halkından,
Bekir Çavuşun kızı
"Gülüzar"
Gül'i zar
doğumu
meçhul.

Anam,
kara,
kuru,
zayıf,
ince yürekli,
ince hastalıklı.
Miras kalmıştı anasından

Anam,
bir teneke tohumluk buğday karşılığı girmiş
Baba'mın koynuna,

Anam,
altı kez yatmış doğuma.
İkisini geri almış Tanrısı,
dördü yaşıyor hala, çok şükür.

Anam,
varlık görmedi.
Kör etti gözünü yokluğun.
Aç kalmadı,
şiv yedi kıtlıkta
"Hamdü senaya şükürler olsun dedi".

Anam
Alman harbinin gümbürtüsünde doğurmuş beni.
"Urus'u ve Emerika'yı" bilirdi.
Zarar gördü Marşal yardımından,
Tanrıdan bildi.

Berlin / Kasım 1987

SÜREYYA ABLA'ya

Midran YOKUŞ

Günlerden Çarşamba. Akşamın saat dokuzu, telefon çaldı. Ahizeyi kaldırdım, tükenmiş bir ses:

-Abi ben Hüseyin... Annemi kaybettik....

Bu ölüm haberi, Köy Enstitüsü mezunu emekli eğitim emekçisi Mehmet Ali Bilir abimizin eşi Süreyya Bilir ablamızın sessizce ölüm haberi idi.

Şair: "..... ölüm
ey göklerden büyük
sığdıramıyorum içime" derken, kim bilir ne denli zorlamıştır kendini. Siz ne düşünüyorsunuz bilemiyorum ama, bence insanın hiç keyf almadığı en tatsız yazı türü ölümler üzerine yazılan ya da okunanlarıdır.

Her ölüm haberinde bir karamsarlık esintisi başlar yüreklerde. Ortalık buzlaşır ve dört tarafı bir hüznün havası sarar.

Yakın aile dostluklarımız nedeniyle bir an sağlığında anlattıklarını anımsadım. Doğu'daki analarımızın bugünlere gelirken yaşamla nasıl çarpıştıklarını, ne denli çileler, sıkıntılar ve yokluklar çektiklerini dinlemiştim. Geçmişin kimi kesitlerini en yalın biçimiyle öylesine güzel anlatmıştı ki; bunları unutmak mümkün değil. Yaşamın acımasızlığını, anasız babasız çocukların nasıl büyütüldüğünü, toprağın işlenişini, dağ köylerindeki okulları, o yörelerin dilini, dinini, saf tertemiz inançlarını, kültürlerini, kafa ve kol emeğini, sevecen yürekleri, barışın sevginin toplumda nasıl nasıl dokunduğunu çoğu kez onlardan öğrendik.

Bundan elli yıl önce tüm çocuklarını okutmanın, onları iş aş sahibi yapmanın zorluklarını anlamak kolay değildir. Bu insanlar o günden bugüne bu ülkeye yüzlerce, binlerce insan yetiştirmiş. Gel de anıları önünde saygıyla eğilme. tüm yaşamlarını insan yetiştirmeye adadı bu insanlar. Yaşından başka birşeyleri değişmedi. Demokrasiye, insan haklarına saygılı, çağdaş insan olmak herkese nasip olmaz. Bu söylediklerimi ne Mehmet Ali Bilir'e ne de Süreyya Bilir'e övgü olsun diye yazmıyorum. Geçmişini unutan ne politikacılar gördüm. Bir yerlere layık olmadıkları halde, birilerinin referansı ile gelmiş, burunları büyüyen nice insanlar

tanırım. Kerpiç damlı evlerde büyüdüğüne utanan, aslını inkar eden çoklarını bilirim. Ama Bilir ailesinde gördüğümüz, öğrendiğimiz bir şey var: Anne sevgisi, kardeş sevgisi, çocuk sevgisi, okul sevgisi. Barış, kardeşlik, insanların dilini, dinini, rengini ayırt etmeyen bir sevgi. Dağlarca'nın dediği gibi "bu sevgi Tanrı sevgisine geçiştir." Oturup yazmamı etkileyen de bu oldu zaten.

Bugün ailenin acısına bakıyorum dayanılmaz gibi. Ama en güzel ilaç zamandır. Geçmişte Vecihi Timuroğlu'nun biricik oğlunun ölümünde eşimle baş sağlığına gittiğimizde, konuşmaya, bir şeyler söylemeye dilimiz dönmüyordu. Uzun bir süre sustuk. O büyük acının sığağında, Timuroğlu bize baktı baktı, hiç unutamam "yaşam sürüyor" dedi. Yaşam sürüyor, evet geride anılar kalacak. Kolay değil. Mehmet Ali Bilir'in birlikte geçirdikleri elli yılı bir anda unutması mümkün mü? Ve hele hele birbirlerine en çok ihtiyaçları olduğu bir zamanda... Dişiyle, tırnağıyla kazıyarak, alın teri dökerek, nice büyük sıkıntılardan sonra tam rahatlığa erişilen bir zamanda bu zamansız ölüme ne denir? Jale'nin, Lale'nin, Hüseyin'in ve Pervin'in hıçkırıkları arasında dökülen şu sözcükler düşündürücüydü: "O bizim hem annemiz, hem arkadaşımızdı..." Bırakınız eşini, çocuklarını, torunlarını, yakınlarını tanıyanları komşuları bile bu güzel insanı uzun bir süre unutmayacak. Eşim İstanbul'dan telefonla ararken ağlayarak şunu söylüyor:

-Ben her sabah mutfak kapısında Süreyya Ablayı görüyor, günaydın diyordum, şimdi o kapıyı nasıl açacağım?

Tüm tanıyanları tarafından böylesine sevilen bir insanın ölümünü sindirmek elbette kolay olmuyor. Ama yaşam sürüyor. Sürecek.

.....

Süreyya Abla,
ördüğün dantel
sehpanın kenarında duruyor
keşke bitirseydin onu
saksılardaki çiçeklerin
şimdi geceye tutsak
bu gece pencereden
dışarı bakınan yok
küçük taneciklerle kar yağıyor

nerde başladı
o kahrolası ağrıların
nerde buldu seni
bu üstüne
karanlık çekilen ölüm
ne kadar sürer bilemiyorum
yaşam dalgın
yaşam donuk
küçük tanelerle kar yağıyor
sevenlerin unutmayacak
sen rahat uyu...

CİNSEL TACİZ

Em.Em.Md. Osman Sulhi AKSU

Cinsel taciz yada tasallut; sarkıntılık ve ırza tasaddi fiilleridir. Ansiklopedik Polis Sözlüğü bu fiilleri şöyle tanımlamaktadır: **TASALLUT:** Sarkıntılık veya ırza tasaddi fiilleridir. **SARKINTILIK:** Kadınlara veya genç erkeklerle elle veya başka yollarla şehvet (seks-cinsel arzu) amacı ile rıza dışı, sataşma, takılma, söz atma fiillerin oluşturulmasıdır.

Bu fiillerin 15 yaşından küçük olanlara rıza ve muvafakatları olsa dahi, veya zor kullanılarak işlenmesi halinde ceza ağırlaştırılarak verilir.

İRZA TASADDİ: Irza geçme amacı bulunmadan, bir kimsenin diğer bir kimse üzerinde cinsel duygularını tatmin etme amacı ile fiilde bulunmasıdır. **İRZA GEÇME:** Irza tecavüz fiilidir. Bu fiil bir kimsenin, cebren, hileli yollarla veya başka suretle namusa tecavüz etmesi, cinsel ilişkide bulunma fiilinin işlenmesi halidir.

Bu fiilin işlenmesi yaş durumlarına göre incelenir. Mağdurun 15 yaşından küçük olması durumunda beş seneden yukarı hapis cezası istenir.

Bu fiillerle ilgili olarak basınıımızda çeşitli işleniş şekilleri ile olaylar sık sık büyük manşetlerle yazılmaktadır.

Ahlâk Zabıtası Amiri iken bu konu ile ilgili başımdan geçen çok ilginç bir vakayı ve yine çok ilginç uygulama durumunun öyküsünü dile getirmek istiyorum.

1950' den 1957 sonuna kadar İstanbul Ahlâk Zabıtası Amiri idim. Beş Emniyet Müdürü değiştirdim amma ekiplerimden hiçbir memuru değiştirmedim. Fedakârlık ve feragatla benimle beraber çalıştılar ve ölmüş olanlarına binlerce rahmet, sağ olanlara da sağlık ve afiyet dilemek benim için bir şükran ve vefa borcudur. 1957' den 1960' a kadar kaçakçılık kısmı olan narkotik ve mali işler amirliği yaptım ve 1960' da Urfa Emniyet Müdürlüğüne atandım.

Ahlâk Zabıtasının görevi fuhuş ve fuhuşla bulaşan hastalıkla mücadele etmek üzere genelde bu konu ile ilgili bulunan

komisyonun kararlarını uygulamaktır. Bu komisyon İl Sağlık Müdürünün başkanlığında, İl Emniyet Müdürü, Belediye Tabipliğinden bir hekim, Zührevi Hastalıklar Hastahanesi Baştabibi, İl Ahlak Zabıtası Amirinden oluşmaktadır. Haftada en az bir kere toplanan bu komisyonun kararları vali tarafından onaylanınca uygulamaya konulur.

Ancak halkımın hatta kamuda çalışanların çoğu Ahlâk Zabıtasının görevinin daha kapsamlı olduğunu sanır. Ahlâk kurallarına aykırı davranıştan sarkıntılık, ırza tasaddi, ırza geçme, kumar fiilleri, hatta mafya ve maganda olaylarının da ahlâk zabıtasının görevleri içinde bulunduğunu sanırlar. Yukarıda zikredilen suçlar polisin görevi içindedir. Ançak ahlâk zabıtasının bızatıhi görevleri içinde değildir.

İşte bir cinsel taciz olayının ilginç öyküsü. 1954 yılı. Mevsim çok sıcak bir yaz günü. Valimiz Ord. Prof. Dr. Fahrettin Kerim Gökay. Beni vilayete çağırdığını sayın Emniyet Müdürüm Alâettin Eriş bey emretmişlerdi. Fahrettin Kerim Gökay ın, "Kadınları Koruma Derneğinin" başmüşaviri olduğum için birkaç kez toplantılarında bulunmuştum. Yine böyle bir toplantı ile ilgili olabilirdi. Sirkeci' deki EmniyetMüdürlüğünden Çağaloğlu' ndaki Vilayete gidişim beş dakika sürdü. Kapıdaki görevli İbrahim bey beni karşıladı ve "Vali beyin beni beklediğini" söyledi. Haber verildi içeri buyur edildim. Hırsla koltuğundan kalkarak başıma başıra "Gel gel de şu gazetede yazılı rezalete bak" dedi. O da gazeteye eğilmişti ve ben de eğilerek baktım. Gazete New York Times idi. Yarı çıplak bir kadın bacaklarını gösteriyordu. "İngilizce bilmiyorum dedim. Bu Amerikalı kadın Taksim' den Galatasaray' a kadar yürümüş çimdiklenmedik yeri kalmamış. Gazete bu olayı büyük punto yazılarla açıklıyordu. Bu olayı gazetede gören sayın Valimiz küplere binmişti. Haklı idi. Amma haklı olmadığı durum bu işle benim ilgilenmediğim. Bu iş Beyoğlu Emniyet

Amirliğine aitti. Bunu açıklamaya çalıştım yumuşamağı "Bana bak seni tanıyorum. Halen Üniversiteye de devam ettiğini biliyorum. Bu görevi sana veriyorum." dedi. Bende "emredersiniz" dedim ve orayı terk ettim. Amma Baba Dostu Daire Müdürü Nuri beyin yanına gittim. Tercümanı çağırarak yazıyı Türkçeye çevirttik. Yazı şöyle: "Hiç tanımadığım, güzel giyimli, çirkin giyimli, uzun boylu, kısa boylu, çok saçlı, yok saçlı yanımdan geçiyor sonra yavaşlıyor ve kalçadan , popomdan çımdıkları ve sırtarak gidiyorlar. Bir ara arkamdam bütün insanların geldiğini hissettim. Kendimi sirk maymunlarına benzettim. Korktum bazen el hareketleri çok ileri gidiyordu. Bu sırada tünele gelmişim. Tünelden çıkan iki üniformalı polisi görünce onlara doğru koştum ve bu sırada arkamdaki adamlar kaçtı. "Polislerden korkmuşlardı". Yazı böyle idi. Bizlerde o tarihlerde bir âdet vardı: Önemli olayları daha önce böyle görevlerde bulunmuş büyüklerimize sorardık. Ben de öyle yaptım. Ancak söyledikleri bu duruma bir çare değildi. Her dekolte kadının arkasına polis koyamazdık. Beyoğluna sık, sık sivil polis yerleştiremezdik. Şu gerçek ki yalnız Beyoğlu'nda değil hatta yalnız İstanbul' da değil Türkiye'nin her yerleşim yerinde sarkıntılık olayları meydana geliyordu. Fakat birçok nedenlerle mağdur olanlar şikayetçi olmuyorlardı. Vilayetten Emniyet'e geldim. Durumu müdür beye arzettim. "Vedat Sokullu ile görüş, buna kısa sürede bir çare bulun" dedi. Vedat beyle görüştim. Bu sana verilmiş bir görev, hem yakında terfi de edeceksin. Ben her türlü yardıma hazırım, hadi bakalım büyük sınava" dedi. Böyle önemli bir konu erkek memurlarla halledilecek gibi değildi. Ve işin en önemli tarafı genç bayan memur kadromuz yok denecek kadar azdı Görevden çıkınca Beyoğlu'nda aynı zamanda ekiplerimin buluşma yeri olan Saray sinemasına gittim. Ve o tarihe kadar sık, sık orada buluşmamıza rağmen film seyretmeye salona girmemişim. Bugün girdim ve filmi seyretmeye daldım. O tarihlerde Saray Sineması yalnız yabancı filmleri vizyona koyardı. Filmin adını hatırlamıyorum. Filmin bir

sahnesinde kadın artiste tecavüzde bulunan erkeklerin gömleklerine kadının ruju ile işaret koyduğunu ve daha sonra bu erkeklerin tesbit edilerek yakalandığını görünce yapacağım icraatın ana temasını bulmuş oluyordum.

Ertesi günü icraat programımı yetkililere açıkladım. Onaylarını aldım. En önemli sorunumuz olan genç bayan memur ihtiyacımızı belediyeden temin ettik. O tarihte Belediye Polis kuruluşuna bağlı idi. Belediye' den gelen memureler ve ekipler amirliğinden gelen memurlarla bir toplantı yaparak durumu koordine ettim.

Öğleden sonra Taksim Karakolunda buluştuk. Eczanelerden on adet kulak yıkama şırıngası aldık. Taksim karakolunda beş adet kovaya boyalı su doldurduk. Kovaları Taksim meydanından başlayarak Tünele kadar aralıklarla yerleştirdik. Kulak şırıngalarını boyalı su ile doldurarak bayanlara verdik. Her bayanın arkasında yakın mesafe aralıkta üç ekip vardı. Bayanlara verdiğimiz direktif şöyle idi. "Size laf atan veya sarkıntılık yapanlara herhangi bir karşılık söylemeden boyalı suyu fişkırtacak ve yürüyüşünüze devam edeceksiniz. "Erkek memurlara da emrimiz şöyle idi: "Boyalı insan gördüğünüzde bunları yakalayıp, Beyoğlu Emniyet Amirliğine götüreceksiniz ve vakit geçirmeden yine aynı ekipte görevinize devam edeceksiniz. Ben Emniyet Amirliğinde bulunacağım. Ekipleri göreve gönderdikten sonra Taksim Karakolundan ayrılarak o tarihte Balo sokakta bulunan Emniyet Amirliğine gittim. Biraz sonra boyalı suratlar getirilmeye başladı ve akşam geç vakit bunları görmeye gelen vali bey de geldi onları azarladı. Aralarında çok hatırlı kimselerde vardı. Vali bey kesinlikle durumun basına intikal ettirilmemesini emretti.

Ansiklopedik Polis Sözlüğünün 813 üncü sahifesinde "Bu gibi hallerde Polisin görevi bölümünde; Polis Vazife ve selahiyet Kanununun 11 inci maddesinde belirtilen; Polis kadın ve genç erkeklere söz atan, sarkıntılık yapanları meneder ve bunları yakalayıp savcılığa sevk eder" hükmü gereği bu kalabalık sanık grubu savcılığa sevk edilmişti.

Ve bu önlem uzun süre etkisini göstermişti.

H A B E R L E R

**KASIM.1995 AYI İÇİNDE AĞIN NÜFUS MÜDÜRLÜĞÜNE ULAŞAN,
NÜFUS DEĞİŞİMİ:**

DOĞUMLAR:

<u>Mah-Köyü</u>	<u>Babasının Adı</u>	<u>Cinsiyeti</u>	<u>Doğum Günü</u>	<u>Doğum Yeri</u>
Yedibağ	Tuncay Yılmaz	E	1995	Konak
Kaşpınar	Mehmet Doydu	E	1995	Elazığ
Bademli	Şaban Yılmaz	E	1995	Altındağ
Pul	Şerafettin Karakaş	E	1995	Altındağ
Samançay	Erhan Köprülü	E	1995	Konak
Saraycık	Farik Şahin	E	1995	Seyhan
Uzungil	Muhittin Karataş	K	1995	Fatih
Modanlı	Bilal Acar	E	1995	Konak
Öğrendik	Adnan Yıldırım	K	1995	Altındağ
Demirçarık	Erdal Özdemir	E	1995	Bakırköy
Saraycık	Mehmet Alper	E	1995	Fatih
Samançay	Celalettin Köprülü	K	1995	Konak
Öğrendik	Muhlis Gültekin	E	1995	Ağın
Beyelması	Mehmet Serdaroğlu	E	1995	Malatya
Altınayva	Zihni Erdoğan	E	1995	Bakırköy
Saraycık	Erol Şahin	K	1995	Ağın
Akpınar	Mehmet Soydam	E	1995	Keçiören
Modanlı	Ali Acar	E	1995	Esenler
Altınayva	Mustafa Gültekin	E	1995	Şişli
Bahadırlar	Naci Yalçın	E	1995	Gölcük
Samançay	Erkan Köprülü	E	1995	Konak
Tataragaşı	Ömer Sinan Sarıoğlu	E	1995	Seydişehir
Demirçarık	Yalçın Öztürk	E	1995	Bakırköy

1995 ARALIK AYINDA DOĞANLAR

Samançay	Münir Mustafa Ballıoğlu	K	1995	Almanya
Yedibağ	Zafer Çelik	K	1995	Seyhan
Saraycık	Bedrettin Keleştimur	E	1995	Elazığ
Tataragaşı	Münire Zeynep Gençosmanoğlu	K	1995	Beykoz
Tataragaşı	Ahmet Faruk Gençosmanoğlu	E	1995	Beykoz
Hacıyusuf	Mevlüt Koca	E	1995	Yenimahalle
Hacıyusuf	Mevlüt Koca	E	1995	Yenimahalle
Beyelması	Ahmet Çakaralmaz	K	1995	Keçiören
Yedibağ	Kemal Karakaş	E	1995	Ağın
Yedibağ	Kemal Karakaş	E	1995	Ağın
Akpınar	Ahmet Haşim Çavuşoğulları	K	1995	Kadıköy
Saraycık	Erden Şahin	K	1995	Ağın

1996 OCAK AYINDA DOĞANLAR

<u>Mah-Köyü</u>	<u>Babasının Adı</u>	<u>Cinsiyeti</u>	<u>Doğum Günü</u>	<u>Doğum Yeri</u>
Modanlı	Özer Özdemir	E	28.10.1995	Kadıköy
Andiri	Hüseyin Özdi	E	28.11.1995	Kızılcahamam
Şihlar	Muzaffer Çil	E	24.12.1995	Sarıyer
Paşikli	Ahmet Orhan	E	1.1.1996	Ağın
Küzne	Yılmaz Dinçer	K	5.1.1996	Çanakkale
Uzungil	Nadir Beydemir	E	5.1.1996	Seyhan
Lollar	Ferdi Koçar	K	26.8.1995	Üsküdar
Vahşen	Salih Durmuş	K	6.1.1996	İzmit
A.Yabanlı	Erhan Aktaş	E	19.10.1994	Fatih
Hozakpur	Selahattin Aslan	E	19.1.1996	Ağın
Ekirek	Yaşar Selçuk	E	1.1.1996	Beşiktaş
Paşikli	Necmettin Uluşan	E	14.1.1996	Konak
Küzne	İlhami Erol	E	6.1.1996	Mersin
Dingidar	Nazım Yılmaz	E	9.1.1995	Kadıköy
Gırani	Recep Karadayı	E	10.6.1994	Fatih
Hozakpur	Bülent Özpek	E	1.1.1996	Elazığ
Andiri	Mehmet Karaman	E	19.1.1996	Ağın
Zabulbar	E.Bilgin Karakaş	E	19.1.1996	İskenderun
Dingidar	Harun Güner	K	1.1.1996	Şişli
Dingidar	Ayhan Güney	K	18.11.1992	Üsküdar

1996 ŞUBAT AYINDA DOĞANLAR

Vahşen	H.Yılmaz Özdemir	E	5.1.1996	Maltepe
Gemuhu	Üzeyir Özdemir	E	5.1.1996	Malatya
Lollar	Mustafa Yüksel	E	14.1.1996	Elazığ
Saracık	Nurettin Küçüer	E	29.1.1996	Ağın
Dingidar	Levent Kılıç	E	17.12.1995	Bahçelievler
Saracık	Mustafa Köroğlu	E	31.1.1996	Konak
Uzungil	Mehmet Oymak	E	11.1.1996	Konak
Uzungil	Hüseyin Kaya	E	17.1.1996	Zong.Ereğli
Pul	Ahmet Özer	E	4.2.1996	Altındağ
Saracık	Orhan Kaplan	E	23.5.1994	Fatih
H.Yusuf	Rahmi İkinci	E	1.2.1996	Konak
Hozakpur	H.Cahit Ateş	K	20.1.1996	Kadıköy
Gırani	Necati Öztürk	K	26.1.1996	Seyhan
Şihlar	Sema Demir	K	2.10.1995	Almanya
Zabulbar	Aygün Koçer	E	4.1.1996	Balçova
Ağdunut	Sadullah Kaya	K	30.11.1995	Esenler
Dingidar	Kemal Kılıç	E	1.12.1995	Bandırma
Hastek	Mehmet Özdem	K	17.2.1996	Ağın

Aramıza katılan yavrularımıza analı babalı mutlu uzun yaşamlar diler, tüm yakınlarının gözlerini aydınlarız.

1995 KASIM AYINDA EVLENENLER:

<u>Mah-Köyü</u>	<u>Baba Adı-Nesi olduğu-Kiminle evlendiği</u>	<u>Evlenme günü ve Yeri</u>
Tataragaşı	Erdinç Satır Kızı Elazığ'dan Bekir Gündoğdu ile	24.11.1995 Elazığ
Lollar	Erdoğan Aydoğmuş Oğ. Sincan'dan Sevinç Öztürk ile	3.8.1995 Keçiören
Uzungil	Cemal Şengül Oğlu Saraycık'tan Gönül Sevinç ile	13.10.1995 B.evler
Balkayası	Hasan Erdem Oğ. Balkayası'ndan Nurhan Ercan ile	9.11.1995 Ağın
Kaşıpınar	Mehmet Özdem Oğ. Kemaliye'den Banu Narin ile	21.10.1995 Mamak
Kuzgeçe	Vahap Ekici Kızı Konak'tan Nedim Değirmenci ile	16.9.1995 İzmir
Bahadırlar	H.İbrahim Varol Oğ. Uşak'tan Teslime Kul ile	23.10.1995 Bornova
Modanlı	İbrahim Akın Oğ. Elazığ'dan Özlem Özkaya ile	9.11.1995 Ağın
Uzungil	Mustafa Güler Oğ. Kuzgeçe'den Meral Fırat ile	27.10.1995 Esenler
Şenpınar	Recep Yalçın oğ. Akçadağ'dan Leyla Kaya ile	3.11.1995 Malatya
Altınayva	Yunus Kaya Kızı Bodrum'dan İsmail Karabıyık ile	12.10.1995 Gültepe
Modanlı	Fikri Yılmaz Oğ. Konak'tan Ayşe Mavici ile	7.10.1995 Gültepe
Yedibağ	Mevlüt Orhan Oğ. Konya'dan Fatma Gürgen ile	27.10.1995 Konak
Beyelması	Muammer Yücelkan Kızı Tonya'dan Hayri Tenekeci ile	28.10.1995 Avcılar
Demirçarık	Ali Adil Metin Kızı Arapkir'den Ensar Uzun ile	6.10.1995 Şişli
Pul	Niyazi Yalçın Oğ. Ergani'den Hatun Gezer ile	20.11.1995 Ağın
Kaşıpınar	Hasan Özcan Oğ. A. Yabancı'dan Fatma Yücel ile	20.11.1995 Ağın
Ağın	Mehmet Çevik Oğ. Saraycık'tan Hülya Çevik ile	16.11.1995 Arapkir
Öğrendik	Tahsin Karadayı Oğ. Çemişgezek'en Adalet Gönenç ile	14.11.1995 Çemişgezek
Balcılar	Selami Özden Oğ. Elazığ'dan Zümrüt Değer ile	25.10.1995 Elazığ
Tataragaşı	Mahmut Erhan Ercan Kızı Konak'tan Fahri Özdemir ile	11.11.1995 K.Yaka
Beyelması	Özcan Kara Oğ. Alaçam'dan Züleyha Karduse ile	30.10.1995 Maltepe
Samançay	Hasan Köprülü Oğ. H.Yusuf'tan M.Zeynep Baytaş ile	6.11.1995 Fatih
Beyelması	Abdullah Aslan Kızı çayelinden Ahmet Petekçi ile	10.10.1995 Üsküdar
Modanlı	Fahri Eroğlu Oğ. İstanbul'dan Songül Karaaslan ile	16.11.1995 Esenler
Saraycık	Hüseyin Uzunoğlu Oğ. Giresun'dan Hatice Alaca ile	20.11.1995 Eyüp

1995 ARALIK AYINDA EVLENENLER:

Bademli	Latif Yıldırım kızı Pötürge'den Akın Karakuş ile	15.10.1995 Kadıköy
Paşikli	Nevzat Uluşan Oğ. Arapkir'den Naciye Elçi ile	6.11.1995 Buca
Saraycık	Halit Perктаş Oğ. Keban'dan Cevdet Perктаş ile	2.11.1995 İzmir
Lollar	Zeki Özer Oğ. Arapkir'den Sakine Yüce ile	5.12.1995 Ağın
Andiri	Ahmet Yavuz kızı Baskil'den Etem Bayar ile	6.11.1995 Muş
Tataragaşı	Aydın Gençosman Oğ. Fındıklı'dan Gülşah Fırat ile	14.11.1995 Balıkesir
Başpınar	Ahmet Celal Özberk kızı Elazığ'dan Salih Yaman ile	10.11.1995 Kadıköy
Beyelması	Kadir Özdemir Oğ. Beyoğlu'nan Tüzün Bel ile	5.11.1995 Kadıköy
Tataragaşı	Mustafa Karadağ Oğ. Sivrice'den Naime Doğan ile	18.12.1995 Ağın
Tataragaşı	Yılmaz Gençosmanoğlu Kızı Rize'den Cem Konan ile	6.12.1995 Güngören
Akpınar	Hamit Koşar kızı Beydağ Asil Yeşil ile	2.12.1995 Ödemiş
Altınayva	İbrahim Perктаş kızı Tomarza'dan Ali Ertürk ile	12.12.1995 Yenidoğan
Demirçarık	Mevlüt Özkan Kızı Zonguldak'tan Rasim Cihan ile	18.11.1995 İzmir
Dibekli	Haydar Yakar Oğ. Dibekli'den Filiz Eycan'la	13.12.1995 Fatih

1996 OCAK AYINDA EVLENENLER:

<u>Mah-Köyü</u>	<u>Baba Adı-Nesi olduğu-Kiminle evlendiği</u>	<u>Evlenme günü ve Yeri</u>
Ağdunut	Necmi Yılmaz oğ. Selahattin Arapgir'den Leyla Derinpınar ile	14.12.1995 Esenler
Ağdunut	Mustafa Güler kızı Gülten "" Mehmet Özkan ile	28.12.1995 Arapkir
Modanlı	İbrahim Aydın oğ. Naci Üsküdar'dan Keziban Kalın ile	19.12.1995 Üsküdar
H.Yusuf	Necip Baytaş oğ. A.Cemil K.Köy'den Fatma Dolgun ile	14.11.1995 Elazığ
Vahşen	Mehmet Aydın oğ. Suat M.Gazi den Dilek Yalçın ile	7.10.1995 Bakırköy
Paşikli	Bahattin Yılmaz kızı Aysel B.Doğan'dan Refik Aydın ile	19.11.1995 Şişli
Küzne	Kadir Öztürk kızı Hanife Elazığ'dan İsrail Kaymaz ile	18.12.1995 Elazığ
Saracık	O.Nuri Bilir kızı H.Seda Batman'dan Şaban Güneş ile	9.12.1995 Mamak
Pağnik	Selahattin Çabunk oğ. Yavuz Fatih'ten Nilüfer Söker ile	21.10.1995 Beyoğlu
Hozakpur	Hüseyin Karadağ oğ. Burhan Saracık'dan Nurcan Şahin ile	16.1.1996 Ağın
Saracık	Hayrettin Yalçın oğ. Ahmet Malatya'an Gül ile	25.9.1995 Malatya
Modanlı	Ruhi Karaman oğ. Ahmet S.Şehir'den Hacer Çubuk ile	7.1.1996 Bornova
Hastek	İsmail Bademli kızı Hilal S.Şehrin'den Hamza Cengiz ile	15.1.1996 Balçova
Pul	Mehmet Bilir kızı Mine Kars'dan Cem Özkaya ile	26.12.1995 Gebze
Dingidar	Ahmet Yıldız kızı İlknur S.Hanlı'dan Hüseyin Çelik ile	11.1.1996 Kağıthane
Dingidar	Adil Güney oğ. Vahap G.Osmanpaşa'dan Nermin Şahin ile	19.10.1995 G.O.Paşa

1996 ŞUBAT AYINDA EVLENENLER:

Guzgeçe	Naci Uyanık kızı Fatma Çınarcık'tan Çetin Erдің ile	26.12.1995 Hanak
Modanlı	Fikri Yılmaz kızı Şükran Menderes'den Hasan Durmaz ile	29.1.1996 Menderes
Hastek	Azem Güler kızı Münevver Simav'dan Hüseyin Karavan ile	19.1.1996 K.Yaka
Hozakpur	Behçet Akbay oğ. Caner Fatih'den İlknur Daimoğlu ile	6.1.1996 Beyoğlu
Andiri	Fikret Özdil oğ. Hakan Niğde'den Şengül Çeşmeci ile	12.1.1996 Yenişehir
Hozakpur	Halim Akbaş kızı Leyla Konak'dan Remzi Öztürk ile	6.2.1996 Malatya
Pağnik	A.Fettah Gedikoğlu kızı Handan Urfa'dan Cemil Oluk ile	10.2.1996 Buca

Yeni Evlilere uzun ve mutlu yaşamlar diler, tüm yakınlarının gözlerini aydınlarız.

1995 KASIM AYINDA ÖLENLER:

<u>Mah-Köyü</u>	<u>Ölenin Adı-Soyadı</u>	<u>Öldüğü Yer</u>	<u>Öldüğü Gün</u>	<u>Doğumu</u>
Altınayva	Emine Çetinkaya	Elazığ	27.9.1995	1955
Tatarağası	Hanefi Çetin	Ağın	7.11.1995	1326
Kaşıpınar	Fatma Çelik	Küçükyalı	14.11.1995	1326
Yedibağ	Muhlis Sevinç	Şehitkamil	21.11.1995	1955
A.Yabanlı	Ayşe Türker	İzmir	14.11.1995	1926

1995 ARALIK AYINDA ÖLENLER:

Bahadırlar	Ahmet Uzun	Keban	26.11.1995	1977
Tatarağası	Vehbi Aktaş	Ağın	1.12.1995	1950
Beyelması	Mustafa Salim Odabaşı	Malatya	25.11.1995	1325
Başpınar	Süleyman Selçuk	Ağın	11.12.1995	1337
Saraycık	Keziban Koçer	Seyhan	2.12.1995	1927
Akpınar	İbrahim Yaman	Osmaniye	7.12.1995	1332
Bademli	Faik Eke	Ağın	15.12.1995	1328
Akpınar	Mustafa Adıyaman	Y.Mahalle	7.12.1995	1323
Akpınar	M.Talip Gökalt	Ağın	21.12.1995	1332

1996 OCAK AYINDA ÖLENLER:

Vahşen	Nebihe Gündoğdu	Malatya	13.12.1995	1931
Ekirek	Gözde Akgül	Konak	9.5.1995	1994
Saracık	Zeynep Ekgedik	İzmir	21.12.1995	1320-1904
Hozakpur	Makbule Kara	Konya	25.12.1995	1326-1910
Lollar	M.Nazmi Kepekçi	Elazığ	22.12.1995	1333-1917
Şihlar	Makbule Bilgin	Elazığ	22.12.1995	1339-1923
Lollar	Abdurahman Serttaş	Altındağ	13.12.1995	1935
Saracık	Asiye Ertaş	Ağın	6.1.1996	1319-1903
Modanlı	Nazife Yılmaz	Ağın	10.1.1996	1939
Ekirek	M.Necmettin Güder	Fatih	2.1.1996	1327-1911
Tatarağası	Kadriye Karagülle	E.şehir	28.12.1993	1317-1901
Modanlı	Seyfettin Budak	Ağın	18.1.1996	1926
Pul	Ümmügülsüm Bulut	Elazığ	21.1.1996	1329-1913
Kuzgeçe	Fatma Sucu	Altındağ	17.1.1996	1331-1915

1996 SUBAT AYINDA ÖLENLER:

Pul	Enver Parlak	Y.mahalle	25.1.1996	1332-1916
Küzne	Hatice Köprülü	Elazığ	23.1.1996	1927
Ağdunut	Kadir Yılmaz	Keban	8.2.1996	1937
Lollar	Ayşe Uygan	Ağın	12.2.1996	1324-1908
H.Yusuf	Metin Ulaş	Ankara	11.2.1996	1940
Pul	Tayyibe Karakaş	Fatih	6.2.1996	1945

Aramızdan ayrılan hemşerilerimize tanrıdan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

Kemal YILMAZ

DUYURU

1 HAZİRAN 1996 Cumartesi
günü saat 20.00' de Dikmen
Hakimevi ek bina Büyük Salon'da
yapılacak olan "AĞIN GECEŚİ'nde"
tüm Ağın'lılar ve Ağın'ı sevenlerle
buluşmak dileđiyle.

AĞIN Kùltür ve yardımlaşma Derneği

Not:

Geceye çocuk getirilmez,

12 yaşından büyükler davetiyeye tabidir.

Tüm okurlarımızın ve hemşehrilerimizin
Kurban Bayramını candan kutlar, Ülkemize
barış ve esenlik getirmesini dileriz.

AĞIN